

การพัฒนาสื่อการเรียนภาษาอังกฤษด้วยตนเอง สำหรับผู้ประกอบการอาชีพขับรถแท็กซี่
ของสถาบันภาษาและวัฒนธรรมนานาชาติศรีปทุม มหาวิทยาลัยศรีปทุม
Development of English Self-Study Material for Taxi Drivers of Sripatum
International Institute of Languages and Cultures, Sripatum University

รัชณี แจ่มใส นาทยา ปิลันธนานนท์

Ratchanee Jamsai, Nataya Pилanthananond

นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

Ph.D. Candidate, Curriculum and Instruction, Department of Education, Faculty of Education,

Kasetsart University

รองศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

Associate Professor Dr., Curriculum and Instruction, Department of Education,

Faculty of Education, Kasetsart University

E-mail: ratchaneejamsai@gmail.com

Received: February 13, 2019

Revised: March 29, 2019

Accepted: April 1, 2019

บทคัดย่อ

อาชีพขับรถแท็กซี่เป็นอาชีพที่มีโอกาสในการสื่อสารกับชาวต่างชาติมากที่สุดอาชีพหนึ่ง และนับว่าเป็นอาชีพในลำดับต้น ๆ ที่ได้พบปะและให้บริการแก่ชาวต่างชาติที่เข้ามาเยือนประเทศไทย ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญจำเป็นสำหรับผู้ประกอบการอาชีพขับรถแท็กซี่ การวิจัยในครั้งนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาสื่อการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับผู้ประกอบการอาชีพขับรถแท็กซี่ โดยเป็นสื่อที่ผู้ประกอบการอาชีพขับรถแท็กซี่สามารถใช้เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดได้ด้วยตนเอง

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบมีส่วนร่วมของคณาจารย์ประจำสถาบันภาษาและวัฒนธรรมนานาชาติศรีปทุม มหาวิทยาลัยศรีปทุมในการสร้างสื่อ โดยสื่อที่สร้างขึ้นได้เสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินความถูกต้องเหมาะสม ผลการวิจัยทำให้ได้แอปพลิเคชันสำหรับใช้งานบนสมาร์ตโฟนที่ใช้ระบบปฏิบัติการแอนดรอยด์ ประกอบด้วยเนื้อหาจำนวน 15 บทเรียน นำเสนอในรูปแบบการ์ตูนแอนิเมชัน ในแต่ละบทเรียน ผู้ใช้จะได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษจากการดู การฟัง และการอ่าน จากสถานการณ์ต่าง ๆ ที่จำลองการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างผู้ประกอบการอาชีพขับรถแท็กซี่กับผู้โดยสารชาวต่างชาติ ตลอดจนได้เรียนรู้คำศัพท์และโครงสร้างทางภาษา และนอกจากนี้ยังมีกิจกรรมท้ายบทให้ผู้เรียนได้ฝึกหัด ซึ่งจากการให้ผู้ประกอบการอาชีพขับรถแท็กซี่กลุ่มตัวอย่างได้ทดลองใช้ พบว่ากลุ่มตัวอย่างสามารถใช้สื่อนี้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษได้

คำสำคัญ: การเรียนรู้ด้วยตนเอง แอปพลิเคชันสำหรับอุปกรณ์เคลื่อนที่

Abstract

Taxi drivers is one of many occupations which have the most opportunities to communicate with foreigners. It is among the top careers that have chances to meet and serve foreigners who visit Thailand. Therefore, English language is necessary for taxi drivers. This research aims to develop an English learning material for taxi drivers to develop their listening and speaking skills on their own.

A participatory approach was utilized in the present study. The instructors of Sripatum International Institute of Languages and Cultures, Sripatum University were involved in creating the material. After the material was developed, it was evaluated for its correctness and appropriateness by experts. A smartphone application on the android operating system was created as the result of this study. The application consisted of 15 lessons which were presented in a form of animation. In each lesson, taxi drivers could learn English by watching, listening and reading from different simulated situations on how to use English to communicate with foreign passengers. They could also learn vocabulary and structure. For further practices, additional activities were provided at the end of each lesson. After implementing the material with a sample group of taxi drivers, it was found that the taxi drivers could develop their English communication skills.

Keywords: Self-directed learning, Mobile application

บทนำ

อาชีพขับรถแท็กซี่จัดอยู่ในกลุ่มอาชีพด้านการให้บริการ ที่มีความเกี่ยวข้องและมีโอกาสที่จะได้สื่อสารกับชาวต่างชาติที่เข้ามาในประเทศไทย ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญสำหรับผู้ประกอบอาชีพขับรถแท็กซี่ อย่างไรก็ตามเป็นที่ทราบกันดีว่าผู้ประกอบอาชีพขับรถแท็กซี่ส่วนใหญ่นั้นมีระดับการศึกษาโดยภาพรวมไม่สูงนัก และยังขาดทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษอยู่มาก ในขณะที่ยังให้บริการต้อนรับผู้คนจากนานาประเทศ ภาษาอังกฤษจะยิ่งทวีความจำเป็นกับผู้ประกอบอาชีพขับรถแท็กซี่มากยิ่งขึ้น และนอกจากนี้ การศึกษาวิจัยในอดีตที่ผ่านมา ไม่ว่าจะเป็นงานวิจัยของ ปิยะดา จุลวรรณา (2553) หรือ นิโลบล แหกวี (2553) ที่ได้ทำการสำรวจความต้องการการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้ประกอบอาชีพขับรถแท็กซี่ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ผลการวิจัยเป็นไปในแนวทางเดียวกันว่า ผู้ประกอบอาชีพขับรถแท็กซี่มีปัญหามีความต้องการในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะทักษะการพูดและการฟัง จากข้อเท็จจริงที่พบเหล่านี้ เป็นการสมควรที่หน่วยงานหรือทุกๆ ฝ่ายที่เกี่ยวข้อง จะต้องให้ความสำคัญสนับสนุน เพื่อให้ความต้องการในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของคนขับรถแท็กซี่ได้รับการตอบสนอง ด้วยวิธีการที่มีประสิทธิภาพต่อไป

การพัฒนาทักษะ ความรู้ ความสามารถของบุคคล ให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้นในด้านใดด้านหนึ่งนั้น มีด้วยกันหลากหลายวิธี การเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นรูปแบบการเรียนรู้หนึ่ง ที่บุคคลสามารถใช้เพื่อพัฒนาศักยภาพของตนเองได้ การเรียนรู้ด้วยตนเอง หมายถึง วิธีการเรียนรู้ที่ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเองอย่างอิสระ โดยไม่มีการควบคุมโดยตรงจากผู้สอน โดยผู้เรียนจะเป็นผู้รับผิดชอบ วางแผน ปฏิบัติ และประเมินผล การเรียนรู้ด้วยตนเอง (Gardner & Miller, 1999) การเรียนรู้ด้วยตนเอง สามารถตอบโจทยที่ว่า ความรู้ไม่ได้จำกัดอยู่เพียงแต่ในห้องเรียนหรือในสถานศึกษาเท่านั้น แต่ความรู้มีอยู่มากมายทั่วไป ซึ่งบุคคลสามารถที่จะเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง และนอกจากนี้การเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นการเรียนรู้ที่สามารถตอบสนองเรื่องความแตกต่างของบุคคลได้เป็นอย่างดี (Sheerin, 1989) ดังนั้นตามความคิดเห็นของผู้วิจัยแล้ว การเรียนรู้ด้วยตนเองถือเป็นที่สุดของการเรียนรู้

เครื่องมือสำคัญที่สุดอย่างหนึ่งที่จะส่งผลให้การเรียนรู้ด้วยตนเองประสบความสำเร็จได้ตามจุดมุ่งหมายก็คือสื่อที่เรียนรู้ได้ด้วยตนเอง สื่อเรียนรู้ด้วยตนเองจะได้รับการออกแบบเพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้เพื่อพัฒนาความรู้ ทักษะ ความสามารถของตนเองได้ในเวลาและสถานที่ ที่ผู้เรียนต้องการได้อย่างอิสระ โดยไม่จำเป็นต้องมีผู้สอน (Tomlinson, 1998) ในทัศนะของผู้วิจัยแล้ว ถ้าการเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นที่สุดของการเรียนรู้ สื่อที่เรียนรู้ได้ด้วยตนเอง จะเป็นที่สุดของการส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ ที่ควรมีการพัฒนาขึ้นและปรับปรุงคุณภาพให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียน ให้มีความทันสมัยและสามารถเข้าถึงผู้เรียนได้อย่างกว้างขวาง

ดังนั้นผู้วิจัยในฐานะเป็นอาจารย์ประจำสถาบันภาษาและวัฒนธรรมนานาชาติศรีปทุม มหาวิทยาลัยศรีปทุม จึงมีความสนใจอย่างยิ่งในการพัฒนาสื่อการเรียนรู้อังกฤษที่สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง สำหรับผู้ประกอบการอาชีพขับรถแท็กซี่ ร่วมกับคณาจารย์ในสถาบันภาษาฯ ทั้งนี้เพื่อประสงค์ได้สื่อที่ดีมีคุณภาพสามารถตอบสนองความต้องการของคนขับรถแท็กซี่ได้อย่างเต็มที่และกว้างขวางทั่วถึง สามารถเป็นส่วนหนึ่งในการที่จะช่วยส่งเสริมและพัฒนาอาชีพขับรถแท็กซี่ให้เป็นอาชีพที่มีศักยภาพ มีคุณค่า และมีความเป็นมาตรฐานสากลต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. พัฒนาสื่อการเรียนภาษาอังกฤษด้วยตนเอง สำหรับผู้ประกอบการอาชีพขับรถแท็กซี่ ของสถาบันภาษาและวัฒนธรรมนานาชาติศรีปทุม มหาวิทยาลัยศรีปทุม
2. ประเมินสื่อการเรียนภาษาอังกฤษด้วยตนเอง สำหรับผู้ประกอบการอาชีพขับรถแท็กซี่ ของสถาบันภาษาและวัฒนธรรมนานาชาติศรีปทุม มหาวิทยาลัยศรีปทุม
3. ศึกษาผลการใช้สื่อการเรียนภาษาอังกฤษด้วยตนเอง สำหรับผู้ประกอบการอาชีพขับรถแท็กซี่ ของสถาบันภาษาและวัฒนธรรมนานาชาติศรีปทุม มหาวิทยาลัยศรีปทุม

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้กำหนดรูปแบบงานวิจัยเป็นการวิจัยแบบมีส่วนร่วม (Participatory Research) โดยมีวิธีดำเนินการวิจัย เริ่มต้นจากการสำรวจความต้องการในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้ประกอบอาชีพขับรถแท็กซี่ โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นคนขับแท็กซี่จำนวน 150 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ จากคนขับแท็กซี่ส่วนบุคคล จำนวน 75 คน และโดยการสุ่มแบบเจาะจงสำหรับคนขับแท็กซี่เช่า จากอู่รถแท็กซี่ 2 แห่ง และคนขับแท็กซี่ที่มาเข้าคิวรอเพื่อให้บริการที่ท่าอากาศยานดอนเมือง จำนวนรวม 75 คน

จากนั้นผู้วิจัยและคณะกรรมการพัฒนาสื่อฯ นำผลการสำรวจความต้องการในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้ประกอบอาชีพขับรถแท็กซี่ มาร่วมกันพิจารณาสรุปเลือกทักษะสำหรับการเรียนรู้ สรุปเลือกหัวข้อการเรียนรู้และกำหนดขอบทเรียน ตลอดจนสรุปเลือกชนิดของสื่อที่จะพัฒนา และทำการพัฒนาสื่อโดยได้ออกแบบรูปแบบและกำหนดโครงสร้างของบทเรียน เขียนสคริปต์สื่อ และประสานความร่วมมือกับนักพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อการจัดทำสื่อ

ลำดับต่อมา ผู้วิจัยนำสื่อที่พัฒนาขึ้นพร้อมแบบประเมินองค์ประกอบของสื่อ เข้ารับการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษจำนวน 6 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อการเรียนรู้และเทคโนโลยีการศึกษาจำนวน 6 ท่าน รวมทั้งสิ้นจำนวน 12 ท่าน โดยแต่ละบทเรียน (มีทั้งสิ้น 15 บทเรียน) จะได้รับการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 4 ท่าน ที่ประกอบไปด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ 2 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อการเรียนรู้และเทคโนโลยีการศึกษา 2 ท่าน ทำการประเมินใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหา ด้านการใช้ภาษา ด้านการออกแบบสื่อ และด้านการใช้งานสื่อ นอกจากนี้ยังได้นำข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขสื่อฯ ให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

เมื่อได้สื่อที่สร้างเสร็จสมบูรณ์แล้ว ก็ได้นำสื่อไปให้คนขับแท็กซี่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงทดลองใช้ โดยให้กลุ่มตัวอย่างศึกษาเรียนรู้จากสื่อด้วยตนเอง คนละ 1 บทเรียน บทเรียนละ 2 คน โดยให้เวลาในการศึกษาคนละ 1 สัปดาห์ พร้อมทั้งให้แบบบันทึกจำนวนรอบการเรียนรู้จากสื่อฯ แก่คนขับแท็กซี่ และผู้วิจัยอธิบายวิธีการบันทึก เมื่อครบเวลา 1 สัปดาห์ผู้วิจัยได้นัดพบกับคนขับแท็กซี่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อทำการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ถามคำถามเพื่อทดสอบความรู้ของคนขับแท็กซี่หลังจากเรียนรู้จากสื่อ และบันทึกผลคะแนนการตอบคำถามของคนขับแท็กซี่ลงในแบบบันทึกการประเมินความสามารถในการตอบคำถามและการสนทนาโต้ตอบโดยใช้ภาษาอังกฤษ ของคนขับแท็กซี่
2. สัมภาษณ์คนขับแท็กซี่กลุ่มตัวอย่าง ในประเด็นเกี่ยวกับ วิธีการเรียนรู้ของคนขับแท็กซี่ ช่วงเวลาที่คนขับแท็กซี่เรียนรู้จากสื่อ และระยะเวลาโดยประมาณที่คนขับแท็กซี่ใช้ในการเรียนรู้จากสื่อ
3. เก็บแบบบันทึกจำนวนรอบการเรียนรู้จากสื่อ จากคนขับแท็กซี่
4. ให้คนขับแท็กซี่ตอบแบบสอบถาม ความพึงพอใจที่มีต่อสื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง สำหรับผู้ประกอบอาชีพขับรถแท็กซี่

ผลการวิจัย

1. การพัฒนาสื่อการเรียนภาษาอังกฤษด้วยตนเอง สำหรับผู้ประกอบการอาชีพขับรถแท็กซี่

1.1 ผลการสำรวจความต้องการในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้ประกอบการอาชีพขับรถแท็กซี่

จากการสำรวจพบประเด็นที่สำคัญคือ คนขับแท็กซี่กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด (ร้อยละ 100) เห็นว่าภาษาอังกฤษมีความจำเป็นสำหรับการทำงานในอาชีพขับรถแท็กซี่ และพบว่าคนขับแท็กซี่ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 63) เห็นว่าตนเองมีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษอยู่ในระดับน้อย ในขณะที่ทักษะภาษาอังกฤษที่มีความจำเป็นต่อการสื่อสารและให้บริการแก่ผู้โดยสารชาวต่างชาติ ที่มีผู้เลือกตอบมากที่สุดคือ ทักษะการพูด (ร้อยละ 84.67) รองลงมาคือ ทักษะการฟัง (ร้อยละ 59.33) ทักษะการอ่าน (ร้อยละ 18.67) และทักษะการเขียน (ร้อยละ 7.33) ตามลำดับ ในส่วนของความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการที่จะเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการสื่อสารกับผู้โดยสารชาวต่างชาติ พบว่าคนขับแท็กซี่ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 85.33) ต้องการที่จะเรียนรู้ภาษาอังกฤษ มีเพียงส่วนน้อย (ร้อยละ 14.67) ที่ไม่มีความต้องการในการเรียนรู้

สำหรับหัวข้อเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ พบว่ามีจำนวน 15 หัวข้อ ที่คนขับแท็กซี่ ตั้งแต่ 75 คน หรือตั้งแต่ร้อยละ 50 ของผู้ตอบแบบสอบถามได้เลือกตอบ โดยเห็นว่ามีความต้องการต่อการสื่อสารและให้บริการแก่ชาวต่างชาติและมีความต้องการที่จะเรียนรู้ ซึ่งเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ 1. การกล่าวทักทายผู้โดยสารและเสนอให้บริการ 2. การสอบถามจุดหมายปลายทางที่ผู้โดยสารต้องการให้ไปส่ง 3. การกล่าวคำขอบคุณและการกล่าวคำอำลาผู้โดยสาร เมื่อการบริการเสร็จสิ้นลง 4. การบอกจำนวนเงินค่าโดยสารและการกล่าวถึงเงินทอน 5. การกล่าวเตือนผู้โดยสารไม่ให้ลืมสิ่งของไว้ในรถ 6. การแจ้งให้ผู้โดยสารทราบถึงที่หมายแล้ว 7. การบอกทางและบอกตำแหน่งที่ตั้งของสถานที่ในระยะทางไกล ๆ โดยการเดินเท้า 8. การบอกระยะเวลาโดยประมาณในการเดินทางโดยสาร 9. การบอกระยะทางโดยประมาณในการเดินทางโดยสาร 10. การกล่าวคำขอโทษในสถานการณ์ต่าง ๆ 11. การเสนอให้ความช่วยเหลือ รับและเก็บสิ่งของสัมภาระของผู้โดยสารไว้ในรถ และการตอบรับคำขอบคุณ 12. การแนะนำตัวเองกับผู้โดยสาร 13. การบอกเวลา 14. การสอบถามความต้องการของผู้โดยสารในการใช้ทางพิเศษ (ทางด่วน) และทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง (มอเตอร์เวย์) และการขอให้ผู้โดยสารจ่ายค่าผ่านทางตามอัตราที่กำหนด และ 15. การขอให้ผู้โดยสารกล่าวซ้ำเมื่อได้ยินไม่ชัดเจนหรือไม่เข้าใจในสิ่งที่ผู้โดยสารพูด

1.2 ผลการพัฒนาสื่อการเรียนภาษาอังกฤษด้วยตนเอง สำหรับผู้ประกอบการอาชีพขับรถแท็กซี่

1.2.1 ผลการวิเคราะห์สรุปเลือกทักษะสำหรับการเรียนรู้

จากผลการสำรวจความต้องการของคนขับรถแท็กซี่ ผู้วิจัยและคณะกรรมการพัฒนาสื่อฯ ได้พิจารณาเลือกทักษะภาษาอังกฤษที่มีกลุ่มตัวอย่างเลือกตอบมากกว่าร้อยละ 50 ซึ่งมี 2 ทักษะ คือ ทักษะการพูด และทักษะการฟัง

1.2.2 ผลการวิเคราะห์สรุปเลือกหัวข้อการเรียนรู้และการกำหนดชื่อบทเรียน

ผู้วิจัยได้พิจารณาเลือกหัวข้อภาษาอังกฤษที่มีผู้ตอบแบบสอบถาม เลือกตอบตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป โดยพบว่ามีจำนวนทั้งสิ้น 15 หัวข้อดังที่ได้กล่าวไปแล้วข้างต้น จากนั้นก็ได้กำหนดชื่อบทเรียนสำหรับทั้ง 15 หัวข้อนี้ ซึ่งได้แก่ บทเรียนที่ 1 สวัสดี...แท็กซี่ไหมครับ บทเรียนที่ 2 จุดหมาย ปลายทาง บทเรียนที่ 3 สัมภาระนี้ ยินดีช่วย บทเรียนที่ 4 ไกลแค่ไหน บทเรียนที่ 5 นานเท่าไร บทเรียนที่ 6

ไม่เข้าใจ พูดใหม่อีกครั้ง บทเรียนที่ 7 ชื่อเสียง เรียงนาม บทเรียนที่ 8 ทางด่วน มอเตอร์เวย์ บทเรียนที่ 9 ตอนนี กี่โมง บทเรียนที่ 10 อย่างนี้ ต้องขอโทษ บทเรียนที่ 11 ทิศทางที่ตั้ง บทเรียนที่ 12 ถึงแล้วครับ บทเรียนที่ 13 ถึงเวลา ค่าโดยสาร บทเรียนที่ 14 เตือนก่อนจาก และบทเรียนที่ 15 เมื่อเราต้องจากกัน

1.2.3 ผลการสรุปเลือกชนิดของสื่อที่จะพัฒนา

ชนิดของสื่อที่ผู้วิจัยและคณะกรรมการพัฒนาสื่อฯ เลือกที่จะพัฒนาคือแอปพลิเคชันสำหรับอุปกรณ์เคลื่อนที่ (Mobile application) โดยมีเหตุผลในการตัดสินใจดังต่อไปนี้

1. ปัจจุบันคนขับแท็กซี่เกือบทั้งหมดมีโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน
2. กลุ่มคนขับแท็กซี่เข้าถึงได้อย่างกว้างขวาง คนขับแท็กซี่สามารถเข้าถึงแอปพลิเคชันได้โดยง่ายจากโทรศัพท์มือถือของตนเอง โดยผ่านทางเพลย์ สตอร์ (Play store)
3. เข้าใช้งานได้ง่าย โดยผ่านทางแอปพลิเคชันโดยตรง ไม่ต้องเข้าเว็บเบราว์เซอร์ หรือสืบค้นหาอย่างเช่นเว็บไซต์ต่าง ๆ
4. เรียนได้ทุกที่ ทุกเวลา ที่คนขับแท็กซี่มีความสะดวกและต้องการเรียนรู้
5. เหมาะสำหรับการฝึกทักษะการฟังและการพูด คนขับแท็กซี่จะสามารถได้ยิน ได้ฟังเสียงภาษาอังกฤษ และในขณะเดียวกันก็ทำให้มีต้นแบบในการพูด และสามารถที่จะย้อนกลับเพื่อฟังใหม่หรือฝึกพูดใหม่ก็ครั้งก็ได้ตามความต้องการ
6. ดึงดูดใจในการเรียนรู้ เพราะแอปพลิเคชันเป็นสื่อที่สามารถนำเสนอ 멀티มีเดียได้หลากหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็น แสง สี เสียง ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว หรือแอนิเมชัน ซึ่งจะเป็นส่วนสำคัญในการดึงดูดใจให้คนขับแท็กซี่เกิดความสนใจและอยากเรียนรู้
7. มีผลงานวิจัยที่แสดงให้เห็นว่าแอปพลิเคชันสำหรับอุปกรณ์เคลื่อนที่เป็นสื่อที่สามารถช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษได้ และผู้เรียนก็มีความพึงพอใจในการใช้แอปพลิเคชันเพื่อการเรียนภาษาอังกฤษ เช่น งานวิจัยของ Hwang et al. (2015) ผลการวิจัยพบว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษากลุ่มทดลองมีคะแนนการพูดสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ไม่ได้เรียนจากแอปพลิเคชันและมีความพึงพอใจในระดับมากต่อการใช้แอปพลิเคชัน

1.2.4 ผลการออกแบบรูปแบบและโครงสร้างบทเรียน

ผู้วิจัยได้ออกแบบและกำหนดโครงสร้างของบทเรียน โดยโครงสร้างของแต่ละบทเรียนแบ่งออกเป็น 3 ส่วนหลัก ได้แก่

ส่วนที่ 1 ชื่อบทเรียน วัตถุประสงค์ และกล่าวนำเข้าสู่บทเรียน

ส่วนที่ 2 เนื้อหาเพื่อการเรียนรู้ แบ่งออกเป็น 4 ช่วง ได้แก่

(ก) ช่วง เรียนรู้ ดู ฟัง เป็นแอนิเมชันนำเสนอสถานการณ์ต่าง ๆ ที่แสดงการสนทนา

ระหว่างคนขับรถแท็กซี่กับผู้โดยสารชาวต่างชาติ โดยเนื้อหาของการสนทนาเป็นไปตามวัตถุประสงค์การสอนภาษาของแต่ละบทเรียน วัตถุประสงค์ของช่วงนี้ เพื่อดึงดูดและกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน ให้ผู้เรียนได้สังเกตการใช้ภาษาโดยการดู และการฟังจากสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งจากการดูและฟัง มุ่งให้ผู้เรียนได้คิดตามพยายามทำความเข้าใจและคาดเดาการสนทนาด้วยตนเอง ว่าสาระเนื้อหาการสื่อสารระหว่างคนขับแท็กซี่กับผู้โดยสารชาวต่างชาติมีความหมายอย่างไร

(ข) ช่วง เรียนรู้ ดู ฟัง อ่าน เป็นแอนิเมชันนำเสนอสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งเป็นแอนิเมชันเดียวกันกับช่วงที่ 1 แต่มีข้อแตกต่างคือ เมื่อมีการสนทนาระหว่างคนขับรถแท็กซี่กับผู้โดยสารชาวต่างชาติ จะแสดงข้อความภาษาอังกฤษ พร้อมทั้งคำอ่าน และคำแปลภาษาไทยปรากฏให้เห็น ซึ่งในช่วงนี้คนขับแท็กซี่ผู้เรียนยังจะได้เรียนรู้เพิ่มจากการอ่านอีกด้วย การเรียนในช่วงนี้เพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบอย่างชัดเจนว่า คำพูดภาษาอังกฤษที่ได้ยินได้ฟังจากการสนทนาในสถานการณ์ต่าง ๆ นั้น ออกเสียงว่าอย่างไร และมีความหมายอย่างไร ตรงกับสิ่งที่ได้คาดเดาไว้จากที่ได้เรียนในช่วงที่ 1 หรือไม่

(ค) ช่วง ช่วงนี้ ชี้แนะ ช่วงนี้เป็นแอนิเมชันที่หยิบยกเอาประโยค หรือสำนวนการพูดต่าง ๆ ที่ได้นำเสนอในสถานการณ์ต่าง ๆ จากช่วงการเรียนที่ 1 และ 2 มาอธิบายถึงโครงสร้างของภาษา และวิธีการใช้เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจชัดเจน และในบางบทเรียนมีเพิ่มเติมการสอนคำศัพท์ หรือสำนวนการพูดที่นอกเหนือจากที่ปรากฏในการจำลองสถานการณ์จากช่วงการเรียนที่ 1 และ 2 ซึ่งคำศัพท์หรือสำนวนเหล่านั้นมีความเกี่ยวข้องและจำเป็นต้องใช้สำหรับเรื่องนั้นๆ

(ง) ช่วง พูด ฟัง หลังเรียนรู้ ช่วงสุดท้ายเป็นกิจกรรมหรือแบบฝึกหัด ที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการฟังและการพูด จากสิ่งที่ได้เรียนรู้มาจากการเรียนในช่วงที่ 1 ช่วงที่ 2 และ ช่วงที่ 3 พร้อมทั้งมีคำเฉลย เพื่อให้ผู้เรียนได้ตรวจสอบความถูกต้อง และสามารถประเมินความเข้าใจและการใช้ภาษาอังกฤษของตนเองได้

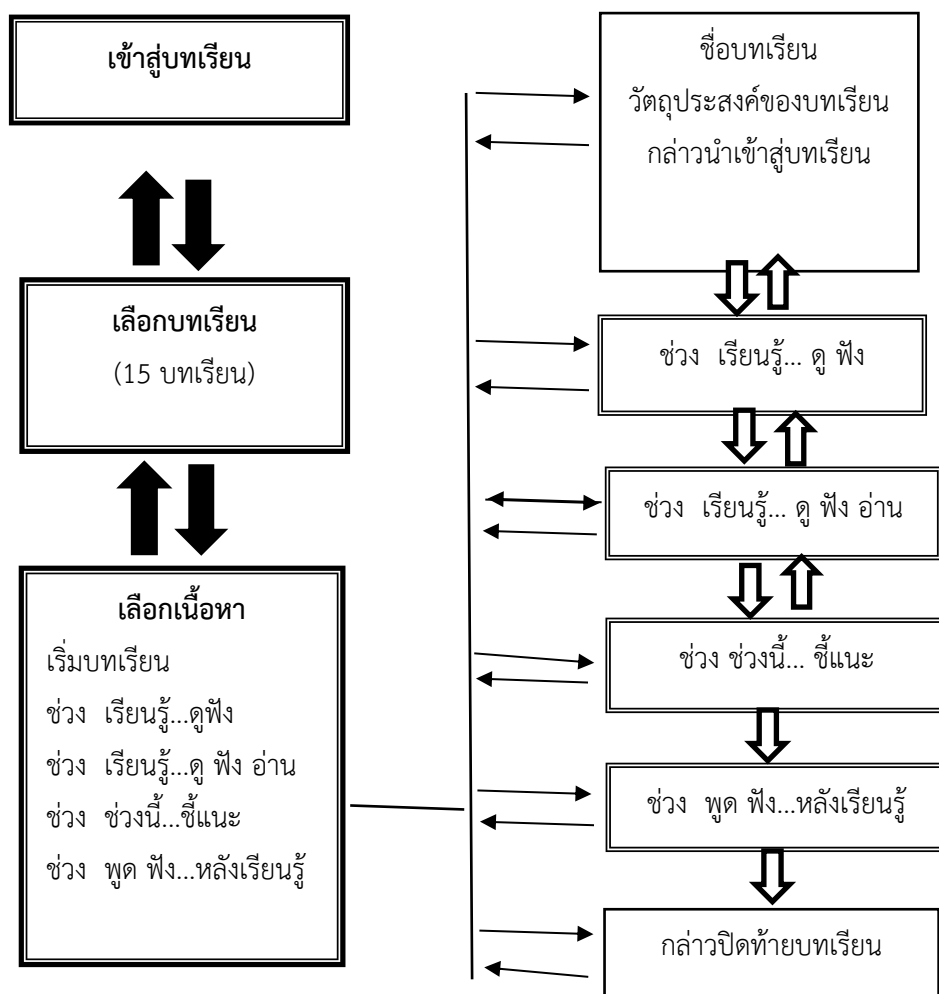
ส่วนที่ 3 เป็นส่วนปิดท้ายบทเรียน เป็นคำพูดสั้น ๆ เพื่อให้ข้อคิด หรือให้กำลังใจแก่ผู้เรียน

1.2.5 ผลการเขียนสคริปต์สื่อ

ผู้วิจัยได้เขียนเนื้อหาตามโครงสร้างของสื่อที่ได้กำหนดเอาไว้ ซึ่งสคริปต์สื่อนี้ ได้ผ่านการตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหา และความถูกต้องของการใช้ภาษาจากคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

1.2.6 ผลการจัดทำแอปพลิเคชันสำหรับอุปกรณ์เคลื่อนที่

สื่อที่ได้จากการวิจัย เป็นแอปพลิเคชันสำหรับการใช้งานบนโทรศัพท์มือถือ ที่ใช้ระบบปฏิบัติการแอนดรอยด์ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดและการฟังภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารกับผู้โดยสารชาวต่างชาติ จำนวนทั้งสิ้น 15 บทเรียน รูปแบบการนำเสนอบทเรียนทั้ง 15 บท นำเสนอเนื้อหาด้วยการ์ตูนแอนิเมชัน โดยโครงสร้างของแอปพลิเคชันประกอบด้วย 1. หน้าเข้าสู่บทเรียน 2. หน้าเลือกบทเรียน 3. หน้าเลือกเนื้อหาบทเรียน 4. หน้าแสดงข้อบทเรียน วัตถุประสงค์ของบทเรียน และกล่าวนำเข้าสู่บทเรียน 5. ช่วงเรียนรู้ ดู ฟัง 6. ช่วง เรียนรู้ ดู ฟัง อ่าน 7. ช่วง ช่วงนี้ ชี้แนะ 8. ช่วง พูด ฟัง หลังเรียนรู้ และ 9. ส่วนการพูด กล่าวปิดท้ายบทเรียน โดยโครงสร้างและการเชื่อมโยงของส่วนประกอบต่าง ๆ ของแอปพลิเคชัน แสดงดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 โครงสร้างและการเชื่อมโยงส่วนต่าง ๆ ของแอปพลิเคชัน

2. ผลการประเมินสื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง สำหรับผู้ประกอบอาชีพขับรถแท็กซี่

สื่อที่พัฒนาขึ้น ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นด้วยในระดับมากที่สุดทั้ง 15 บทเรียน ว่ามีความเหมาะสมสำหรับการเรียนรู้ของคนขับแท็กซี่ทั้งทางด้านเนื้อหา ด้านการใช้ภาษา ด้านการออกแบบสื่อ และด้านการใช้งานสื่อ ทั้ง 15 บทเรียน

3. ผลการนำสื่อไปใช้และประเมินผล

จากการเรียนรู้ด้วยตนเองจากสื่อ ของคนขับแท็กซี่กลุ่มตัวอย่าง ได้ผลการวิจัยโดยสรุป ดังนี้

3.1 คะแนนที่ได้จากการตอบคำถามหรือการสนทนาโต้ตอบของคนขับแท็กซี่กับผู้วิจัย หลังจากเรียนรู้จากสื่อ บทเรียนละ 2 คน ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลตามเกณฑ์การประเมินคุณภาพ (Rubric) 4 ระดับ ซึ่งได้แก่ ดีมาก ดี พอใช้ และควรปรับปรุง

ค่าเฉลี่ยคะแนนผลจากการทดสอบของคนขับแท็กซี่ทั้งสองคนในแต่ละบทเรียน พบว่า มีจำนวน 6 บทเรียน ที่คนขับแท็กซี่ได้คะแนนเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์คุณภาพระดับ ดีมาก ซึ่งได้แก่ บทเรียนที่ 1 บทเรียนที่ 2 บทเรียนที่ 6 บทเรียนที่ 7 บทเรียนที่ 12 และบทเรียนที่ 14 และมีจำนวน 7 บทเรียน ที่คนขับแท็กซี่ได้คะแนนเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์คุณภาพระดับ ดี ได้แก่ บทเรียนที่ 3 บทเรียนที่ 4 บทเรียนที่ 5 บทเรียนที่ 9 บทเรียนที่ 11 บทเรียนที่ 13 และ บทเรียนที่ 15 และมีจำนวน 2 บทเรียน ที่คนขับแท็กซี่ได้คะแนนเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์คุณภาพระดับ พอใช้ คือ บทเรียนที่ 8 และ บทเรียนที่ 10

ส่วนผลคะแนนรายบุคคล พบว่ามีผลคะแนนอยู่ในระดับที่น่าพึงพอใจ โดยส่วนใหญ่มีคะแนนอยู่ในเกณฑ์คุณภาพระดับ ดี (จำนวน 14 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 46.67) และมีบางส่วนมีคะแนนอยู่ในเกณฑ์คุณภาพระดับ ดีมาก (จำนวน 10 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 33.33) และมีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่มีผลคะแนนอยู่ในเกณฑ์คุณภาพระดับพอใช้ (จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 20)

3.2 คนขับแท็กซี่มีวิธีการเรียนรู้จากสื่อที่แตกต่างกัน และรูปแบบที่คนขับแท็กซี่ใช้มากที่สุด จำนวน 10 คน คือ เน้นการฟัง ช่วง เรียนรู้ ดู ฟัง ช่วง เรียนรู้ ดู ฟัง อ่าน และ ช่วง ช่วงนี้ ชี้แนะ ติดต่อกันหลายรอบ เพื่อให้ซึมซับจำได้ จากนั้นจึงฝึกในช่วง พูด ฟัง หลังเรียนรู้

3.3 ส่วนของเนื้อหาการเรียนรู้ที่ได้รับความความสนใจ และเข้าเรียนรู้จากคนขับแท็กซี่มากที่สุดคือ ช่วง เรียนรู้ ดู ฟัง อ่าน รองลงมาคือ ช่วง ช่วงนี้ ชี้แนะ

3.4 คนขับแท็กซี่ส่วนใหญ่มักจะใช้เวลาขณะทำงานเพื่อการเรียนรู้จากสื่อ โดยเฉพาะขณะจอดรอผู้โดยสาร มีจำนวน 19 คน ขณะขับรถ จำนวน 14 คน และช่วงจอดพัก จำนวน 9 คน นอกจากนั้นพบว่าใช้เวลาขณะกินข้าวเรียนรู้จากสื่อ 3 คน ก่อนนอนและวันหยุด มีจำนวนช่วงเวลาละ 2 คนเท่ากัน และหลังตื่นนอน มีจำนวน 1 คน

3.5 คนขับแท็กซี่ใช้เวลาโดยประมาณในการเรียนแต่ละบทแตกต่างกันไป บทเรียนที่ 13 เรื่อง ถึงเวลา ค่าโดยสาร เป็นบทเรียนที่คนขับแท็กซี่ใช้เวลาเรียนโดยประมาณมากที่สุด ส่วนบทเรียนที่ใช้เวลาเรียนโดยประมาณน้อยที่สุด คือบทเรียนที่ 6 เรื่อง ไม่เข้าใจ พูดใหม่อีกครั้ง ซึ่งระยะเวลาในการเรียนโดยประมาณของแต่ละบทเมื่อเปรียบเทียบกับกันแล้ว จะสังเกตเห็นได้ว่าโดยส่วนใหญ่มักแปรผันหรือขึ้นอยู่กับความยาวของบทเรียน

3.6 คนขับแท็กซี่มีความพึงพอใจต่อบทเรียนในระดับมากที่สุด จำนวน 10 บทเรียน และมีจำนวน 5 บทเรียนที่คนขับแท็กซี่มีความพึงพอใจในระดับมาก

อภิปรายผลการวิจัย

1. ความต้องการในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้ประกอบการอาชีพช่างเทคนิค

จากผลการสำรวจหัวข้อภาษาอังกฤษที่คนขับแท็กซี่กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการในการเรียนรู้ พบว่ามี 15 หัวข้อที่คนขับแท็กซี่ส่วนใหญ่ได้เลือกตอบ และเมื่อพิจารณารายละเอียดของ 15 หัวข้อนี้ จะสังเกตเห็นว่าล้วนแล้วแต่เป็นหัวข้อภาษาอังกฤษที่เป็นความจำเป็นพื้นฐานในระดับเบื้องต้นเพื่อการสื่อสารและให้บริการแก่ผู้โดยสารชาวต่างชาติ ซึ่งผลเป็นเช่นนี้อาจมีสาเหตุมาจาก คนขับแท็กซี่กลุ่มตัวอย่างส่วน

ใหญ่มีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษไม่มากนัก ซึ่งเป็นไปได้ว่าพวกเขาจึงต้องการเรียนรู้ในเรื่องที่จำเป็นต้องใช้ในเบื้องต้นก่อน หรือเรื่องที่เป็นปัญหาที่ต้องประสบอยู่เป็นประจำก่อน ดังเช่น Knowles (1978) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ผู้ใหญ่ต้องการเรียนรู้ เพราะเขาขาดความรู้และประสบการณ์ในการแก้ปัญหาปัจจุบัน ดังนั้นเขาจึงต้องการเรียนรู้เพื่อจะได้นำไปใช้โดยเร็วที่สุด หรือนำไปใช้ในอนาคตอันใกล้

อย่างไรก็ตามเป็นที่น่าสังเกตว่า แม้จะพบว่าคนขับแท็กซี่ทุกคนที่ตอบแบบสอบถาม เห็นว่าภาษาอังกฤษมีความจำเป็นสำหรับการทำงานในอาชีพ แต่ก็ไม่ใช่ทุกคนที่มีความต้องการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 150 คน พบว่ามีจำนวน 22 คนไม่ต้องการเรียนรู้ ผู้วิจัยมีความเห็นว่าอาจเกิดจากสาเหตุ 3 ประการ คือ ประการที่ 1 เป็นผู้ที่มีความรู้ภาษาอังกฤษที่เพียงพอแล้ว ประการที่ 2 การมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อภาษาอังกฤษ และประการสุดท้าย อาจเป็นเพราะมีข้อจำกัดบางประการ เช่น มีภาระ ความรับผิดชอบ หรือด้วยเวลาที่จำกัด จึงทำให้ไม่ต้องการเรียนรู้ ดังเช่น Malamed (2009) ได้กล่าวว่า ผู้ใหญ่มีภาระมากมายที่ต้องรับผิดชอบ ดังนั้นด้วยเวลาที่จำกัดจะส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ ซึ่งถ้าหากคนขับแท็กซี่มีเหตุผลตามข้อสันนิษฐานประการแรก ก็ถือเป็นเรื่องที่น่ายินดี หรือถ้ามีเหตุผลตามข้อสันนิษฐานประการที่ 2 ก็คงต้องหาทางปรับทัศนคติ ถ้ามีเหตุผลดังเช่นข้อสันนิษฐานประการที่ 3 ผลงานแอปพลิเคชันเพื่อเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง สำหรับผู้ประกอบการอาชีพขับรถแท็กซี่ของงานวิจัยนี้ ก็จะเป็นทางเลือกหนึ่งที่จะช่วยลดข้อจำกัดหลาย ๆ อย่างลงได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องเวลาและสถานที่ในการเรียน

2. บทเรียน ขอบข่ายเนื้อหา และระดับความยากง่ายของบทเรียน

ผู้วิจัยได้ยึดหลักการของการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะที่เป็นการจัดการเรียนการสอนที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานความต้องการของผู้เรียน (Hutchinson & Waters, 1994) มาพัฒนาสื่อ ซึ่งไม่ว่าจะเป็นทักษะ (การพูดและการฟัง) บทเรียน ขอบข่ายเนื้อหาและระดับความยากง่ายของบทเรียน ได้ใช้ข้อมูลจากการสำรวจความต้องการของคนขับแท็กซี่กลุ่มตัวอย่างมาเป็นแนวทางในการกำหนดเพื่อให้ได้สื่อที่มีความเหมาะสมกับการเรียนรู้ของผู้เรียนที่เป็นผู้ประกอบการอาชีพขับรถแท็กซี่ นอกจากนี้คุณลักษณะที่ดีของแอปพลิเคชันสำหรับใช้งานบนโทรศัพท์มือถือที่แนะนำโดย สำนักงานรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (2558) ไม่ว่าจะเป็น ความสะดวกต่อการเข้าถึง ความสะดวกในการใช้งาน ความเหมาะสมของรูปลักษณ์ปุ่มต่าง ๆ การจัดวางองค์ประกอบต่าง ๆ ของหน้าจอ ขนาดตัวอักษร และการเลือกใช้สี ผู้วิจัยก็ได้นำมาพิจารณาในการจัดทำสื่อ เพื่อให้ได้แอปพลิเคชันที่มีความสมบูรณ์มากที่สุด จากคุณลักษณะของสื่อที่ได้สร้างขึ้น มีผลทำให้สื่อได้รับการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญในระดับ เห็นด้วยมากที่สุดว่ามีความเหมาะสมทั้งทางด้านเนื้อหา การใช้ภาษา การออกแบบสื่อ และการใช้งานสื่อ ในทุกบทเรียน

3. ข้อดีของสื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองสำหรับผู้ประกอบการอาชีพขับรถแท็กซี่

ผลการวิจัยจากการทดสอบความสามารถหลังเรียนรู้ด้วยตนเองจากสื่อ ปรากฏผลเป็นที่น่าพึงพอใจ โดยพบว่ามีจำนวน 6 บทเรียน ที่คนขับแท็กซี่ได้คะแนนเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์คุณภาพระดับ ดีมาก และมีจำนวน 7 บทเรียน ที่คนขับแท็กซี่ได้คะแนนเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์คุณภาพระดับ ดี และมีเพียง 2 บทเรียน ที่คนขับแท็กซี่ได้คะแนนเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์คุณภาพระดับ พอใช้ และเมื่อพิจารณาผลการทดสอบเป็นรายบุคคล พบว่ามีผู้ที่มีคะแนนผลการทดสอบอยู่ในเกณฑ์คุณภาพระดับ ดีมาก จำนวน 10 คน ผู้ที่มีคะแนนผลการทดสอบอยู่ในเกณฑ์คุณภาพระดับ ดี มีจำนวน 14 คน และผู้ที่มีคะแนนผลการทดสอบอยู่ในเกณฑ์คุณภาพระดับ พอใช้ มีจำนวน 6 คน ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่า โดยภาพรวม การเรียนรู้ด้วยตนเองจากสื่อ ทำให้คนขับแท็กซี่กลุ่มตัวอย่างสามารถฟังและการพูดภาษาอังกฤษได้ตามวัตถุประสงค์ของสื่อในระดับที่น่า

พึงพอใจ และผู้วิจัยเชื่อว่ากลุ่มตัวอย่างที่ทำคะแนนอยู่ในเกณฑ์คุณภาพระดับ พอใช้ หรือระดับ ดี ก็จะสามารถพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษให้ดีขึ้นได้ ถ้าหากมีการเรียนรู้จากสื่อที่มากขึ้น เนื่องจากงานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ให้เวลากลุ่มตัวอย่างไปศึกษาเรียนรู้จากสื่อเพียงคนละ 1 สัปดาห์ ซึ่งคนขับแท็กซี่บางคน อาจต้องการเวลาที่มากกว่านี้ก็เป็นได้

นอกจากนี้ผลการวิจัยยังแสดงให้เห็นว่าบทเรียนโดยส่วนใหญ่ คนขับแท็กซี่มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด และมีบางบทเรียนที่คนขับแท็กซี่ มีความพึงพอใจในระดับมาก ซึ่งผลที่ปรากฏเช่นนี้ อาจเกิดจาก ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างสื่อด้วยความพิถีพิถัน มีการวางแผนงาน และการพัฒนาอย่างเป็นระบบ เป็นขั้นตอน เพื่อให้ได้สื่อที่มีคุณภาพและตรงกับความต้องการของคนขับแท็กซี่ให้มากที่สุด จนสำเร็จได้แอปพลิเคชันสำหรับใช้งานบนโทรศัพท์มือถือจำนวน 15 บทเรียนที่ได้รับผลการประเมินจากคนขับแท็กซี่กลุ่มตัวอย่างในระดับที่น่าพึงพอใจ

3. ข้อบกพร่องบางประการของสื่อการเรียนภาษาอังกฤษด้วยตนเอง สำหรับผู้ประกอบอาชีพขับรถแท็กซี่

ผลการวิจัยพบว่ามีจำนวน 2 บทเรียน ที่คนขับแท็กซี่ได้คะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบหลังการเรียนรู้จากสื่อ อยู่ในเกณฑ์คุณภาพระดับ พอใช้ ซึ่งได้แก่ บทเรียนที่ 8 และบทเรียนที่ 10 การที่ผลวิจัยปรากฏเช่นนี้ อาจเกิดได้จากสองบทเรียนนี้มีเนื้อหาค่อนข้างมาก ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับบทเรียนอื่น ๆ พบว่าสองบทเรียนนี้มีความยาวเมื่อเปิดใช้สื่อต่อเนื่องตั้งแต่ต้นจนจบบทเรียนเกินกว่า 10 นาที ซึ่งข้อสันนิษฐานนี้สอดคล้องกับข้อเสนอแนะเพิ่มเติมที่ได้จากแบบสอบถามความพึงพอใจในการใช้สื่อฯ ของกลุ่มตัวอย่างที่ได้ไปศึกษาในบทเรียนที่ 8 และบทเรียนที่ 10 โดยได้ให้ข้อเสนอแนะว่า ประโยคที่เรียนรู้ มีความยาวค่อนข้างมาก และมีหลายข้อความที่ต้องจำ ทำให้สับสน และหากพิจารณาเปรียบเทียบกับบทเรียนที่คนขับแท็กซี่ได้คะแนนเฉลี่ยคะแนนอยู่ในเกณฑ์คุณภาพระดับ ดีมาก ซึ่งมีจำนวน 6 บทเรียน จะพบว่า 6 บทเรียนนี้เป็นบทเรียนที่มีลักษณะค่อนข้างสั้น มีความยาวเมื่อเปิดใช้สื่อฯ แบบต่อเนื่องตั้งแต่ต้นจนจบบทเรียนไม่ถึง 10 นาที

ดังนั้น สื่อการเรียนสำหรับคนขับแท็กซี่ จึงไม่ควรมีเนื้อหาบทเรียนที่มากและยาวเกินไป แต่ควรจะเป็นบทเรียนสั้นๆ ดังเช่น Dunn & Dunn (1998) ได้ให้ข้อคิดว่าผู้ใหญ่มักไม่สนใจในเรื่องที่มีเนื้อหามาก ซึ่งสอดคล้องกับ Aiken (1978) ที่ได้กล่าวว่า บทเรียนสำหรับผู้เรียนที่เป็นผู้ใหญ่ นั้น ไม่ควรใช้เวลาาก ทั้งนี้เพราะว่าผู้ใหญ่จะมีความเหนื่อยง่ายและเร็วกว่าคนวัยหนุ่มสาว และนอกจากนี้ Sheerin (1989) ก็ได้แนะนำว่า สื่อที่เรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ไม่ควรมีเนื้อหาของบทเรียนที่มากหรือยาวเกินไป ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนต้องทุ่มเททั้งเวลาและความพยายามอย่างมาก เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของบทเรียน เพราะฉะนั้นถ้าขอบข่ายเนื้อหาของเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ที่คนขับแท็กซี่มีความจำเป็นต้องเรียนรู้ มีจำนวนมาก ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าการแบ่งเนื้อหาออกเป็นหลายบท จึงน่าจะเป็นทางออกที่ดี ที่จะช่วยให้คนขับแท็กซี่มีการเรียนรู้ที่ดีขึ้น

4. การเรียนรู้ของคนขับแท็กซี่และคุณลักษณะของสื่อที่เหมาะสม

จากผลการวิจัยในการศึกษาเกี่ยวกับวิธีการหรือลำดับขั้นการเรียนรู้จากสื่อฯ ของคนขับแท็กซี่ จำนวนรอบการเรียนรู้ในแต่ละช่วงของบทเรียน ช่วงเวลาที่คนขับแท็กซี่เรียนรู้จากสื่อฯ และระยะเวลาโดยประมาณที่คนขับแท็กซี่ใช้ในการเรียนรู้จากสื่อฯ ทำให้ผู้วิจัยพบข้อสังเกตบางอย่าง ซึ่งทำได้

ข้อคิดเกี่ยวกับคุณลักษณะของสื่อบางประการ ที่น่าจะมีความเหมาะสมและเอื้อต่อการเรียนรู้ของคนขับ รถแท็กซี่โดยทั่วไป ดังนี้

ข้อสังเกตประการที่ 1

ผู้วิจัยพบความสัมพันธ์ระหว่างวิธีการหรือลำดับขั้นการเรียนรู้จากสื่อ ของคนขับแท็กซี่ และช่วงเวลาที่คนขับแท็กซี่เรียนรู้จากสื่อ โดยพบว่า รูปแบบการเรียนรู้ที่คนขับแท็กซี่กลุ่มตัวอย่างใช้มากที่สุด 10 คน คือ เน้นการฟังสามช่วงแรกติดต่อกันหลายรอบเพื่อให้ซึมซับจำได้ จากนั้นจึงฝึกในช่วงกิจกรรมท้ายบท (ช่วงที่ 4) ในภายหลัง และพบว่ามียุทธวิธีที่ใช้เวลาช่วงขณะขับรถเพื่อเรียนรู้จากสื่อจำนวน 14 คน และจากการตรวจสอบพบว่า 10 ใน 14 คนนี้เป็นคนเดียวกันกับ 10 คนที่เรียนรู้โดยใช้รูปแบบดังกล่าวข้างต้น ดังนั้นสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่เน้นการฟังสามช่วงแรกติดต่อกันหลายรอบ เพื่อให้ซึมซับจำได้ จากนั้นจึงฝึกในช่วงที่สี่ ใช้ช่วงเวลาขณะขับรถในการเรียนรู้จากสื่อฯ สำหรับ 3 ช่วงแรก จากผลวิจัยที่พบนี้สามารถกล่าวได้ว่า สื่อเพื่อการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเองที่เน้นให้คนขับแท็กซี่เรียนรู้ได้ด้วยวิธีการฟัง หรือให้เรียนรู้ด้วยการฟัง เป็นสื่อรูปแบบหนึ่งที่เหมาะสมและเอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนที่เป็นผู้ประกอบการอาชีพขับรถแท็กซี่ เพราะสื่อที่เรียนรู้ด้วยการฟัง ทำให้คนขับแท็กซี่สามารถทำงานและเรียนรู้ไปด้วยได้ในเวลาเดียวกัน

ข้อสังเกตประการที่ 2

จากผลการศึกษาจำนวนรอบการเรียนรู้ในแต่ละช่วงของบทเรียนของคนขับแท็กซี่กลุ่มตัวอย่างพบว่าช่วงที่ 2 (ช่วง เรียนรู้ ดู ฟัง อ่าน) เป็นช่วงที่มีจำนวนรอบการเรียนรู้จากคนขับแท็กซี่มากที่สุด รองลงมาคือ ช่วงที่ 3 (ช่วงนี้ ชี้แนะ) ดังนั้นผู้วิจัยมีความเห็นว่า การให้คำอ่านและคำแปล หรือการอธิบายโครงสร้างและการใช้ภาษาด้วยภาษาแม่ของผู้เรียน เป็นสิ่งที่มีความจำเป็นต่อการเรียนรู้ของคนขับแท็กซี่ และเป็นรูปแบบการสอนหนึ่งที่คนขับแท็กซี่มีความต้องการ เพราะมีส่วนช่วยให้คนขับแท็กซี่เกิดการเรียนรู้ภาษาได้ดี แม้ว่าจะมีนักวิชาการด้านภาษาหลายท่านที่ได้กล่าวว่า ไม่มีความจำเป็นในการใช้ภาษาที่หนึ่ง ในการสอนภาษาที่สอง (Ellis, 1994) แต่สำหรับการเรียนรู้ของผู้เรียนที่เป็นผู้ประกอบการอาชีพขับรถแท็กซี่ ที่เป็นผู้ใหญ่ ที่ต้องทำงานหาเลี้ยงชีพ และมีความต้องการเรียนรู้ภาษาภายในระยะเวลาอันสั้น น่าจะเกิดผลดีมากกว่าผลเสีย เพราะจะทำให้เขาสามารถเรียนรู้ และเข้าใจได้เร็วกว่าการพยายามทำความเข้าใจจากภาษาอังกฤษเพียงอย่างเดียว ดังเช่น Cook (2001) ที่ได้กล่าวว่า การใช้ภาษาของผู้เรียนเพื่อสอนภาษาที่สองนั้นยังคงมีความจำเป็น ไม่ว่าจะเป็นการบอกความหมายของคำหรือประโยค การอธิบายกฎไวยากรณ์ เพราะจะช่วยให้ผู้เรียน เกิดความรู้ความเข้าใจได้ดี

ข้อสังเกตประการที่ 3

จากการศึกษา พบว่าคนขับแท็กซี่โดยส่วนใหญ่ใช้เวลาขณะทำงานประกอบการอาชีพเพื่อการเรียนรู้จากสื่อฯ ซึ่งช่วงเวลาที่คนขับแท็กซี่ใช้มากที่สุด 3 อันดับแรก คือ ขณะจอดรอผู้โดยสาร ขณะขับรถ และขณะจอดพักรถ ซึ่งการใช้เวลาในการทำงานเพื่อการศึกษาเรียนรู้จากสื่อฯ ไปด้วยนี้ ผู้วิจัยมีความเห็นว่าสื่อหรือบทเรียนที่มีเนื้อหามาก หรือมีความยาวมากเกินไป ไม่น่าจะเหมาะสมกับผู้เรียนที่ผู้ประกอบการอาชีพขับรถแท็กซี่ เพราะการเรียนรู้ในขณะที่ต้องทำงานไปด้วย คนขับแท็กซี่อาจมีสมาธิในการเรียนรู้ไม่ดีพอ และเหตุผลที่สำคัญอีกประการคือ ผู้เรียนก็ต้องใช้เวลาในการเรียนมากเช่นกัน ดังนั้นสื่อหรือบทเรียนที่มีเนื้อหาไม่มาก ที่

ผู้เรียนจะสามารถเรียนให้จบได้ภายในเวลาสั้นๆในช่วงเวลาทำงาน จึงน่าจะเหมาะสมกับผู้เรียนที่มีอาชีพขับรถแท็กซี่ มากกว่าบทเรียนที่ต้องใช้เวลาเรียนต่อเนื่องยาวนาน เพราะจะทำให้ผู้เรียนเกิดความเหนื่อยล้า และต้องใช้สมาธิและความพยายามมากเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของบทเรียน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1.1 สื่อเรียนรู้ได้ด้วยตนเองที่เน้นให้ผู้เรียนรู้ด้วยการฟัง หรือเรียนรู้ด้วยการฟัง เป็นสื่อที่เหมาะสม และเอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้ประกอบการอาชีพขับรถแท็กซี่ เพราะจะทำให้สามารถทำงานและเรียนรู้ไปด้วยได้ในเวลาเดียวกัน

1.2 บทเรียนภาษาอังกฤษสำหรับผู้ประกอบการอาชีพขับรถแท็กซี่ ควรเป็นบทเรียนสั้น ๆ ที่สามารถเรียนจบได้ภายในระยะเวลาไม่นาน

1.3 บทเรียนภาษาอังกฤษสำหรับผู้ประกอบการอาชีพขับรถแท็กซี่ คำอ่านพร้อมทั้งคำแปลและการอธิบายโครงสร้างและการใช้ภาษา ในภาษาแม่ของผู้เรียน เป็นสิ่งจำเป็นที่ช่วยให้สามารถเรียนรู้ได้ดี

2. ข้อจำกัดและข้อเสนอแนะในการแก้ไข

2.1 การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับผู้ประกอบการอาชีพขับรถแท็กซี่นั้น ควรต้องคำนึงถึงผลกระทบจากการวิจัยที่อาจทำให้ผู้ประกอบการอาชีพขับรถแท็กซี่ต้องเสียเวลาหรือขาดรายได้ ดังนั้นควรต้องมีการวางแผนกำหนดระยะเวลาให้กระชับรัดกุม เพื่อให้คนขับแท็กซี่เสียประโยชน์ที่น้อยที่สุด

2.2 อาชีพขับรถแท็กซี่ไม่มีสถานที่ทำงานที่แน่นอน ทำให้การติดตามตัวค่อนข้างยาก ดังนั้นหากการวิจัยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ประกอบการอาชีพขับรถแท็กซี่ จึงควรมีการเผื่อจำนวนของกลุ่มตัวอย่าง

3. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

3.1 การวิจัยนี้ได้สร้างสื่อโดยหัวข้อในการเรียนเป็นการสนทนาสื่อสารในระดับเบื้องต้น ดังนั้นควรมีการทำวิจัยเพื่อพัฒนาสื่อการเรียนภาษาอังกฤษด้วยตนเอง สำหรับการสื่อสารในระดับที่สูงขึ้น หรือเรื่องอื่นๆ เพื่อให้คนขับแท็กซี่มีความสามารถในการสื่อสารที่กว้างขวางมากขึ้น

3.2 จากการสำรวจความต้องการในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของคนขับแท็กซี่ พบว่ามีกลุ่มตัวอย่างจำนวนหนึ่งไม่ต้องการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ดังนั้นควรมีการศึกษาถึงเหตุผลว่าเพราะเหตุใดคนขับแท็กซี่จึงไม่ต้องการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เพื่อให้ได้คำตอบที่ชัดเจน และนำไปสู่วิธีการแก้ปัญหาที่ถูกต้องตรงจุด

3.3 ควรมีการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาสื่อเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ที่เป็นภาษาอื่นๆ นอกเหนือจากภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นการเพิ่มความสามารถและศักยภาพในการสื่อสารให้กับคนขับรถแท็กซี่

3.4 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับสื่อการเรียนรูปแบบใหม่ ๆ สำหรับการเรียนภาษาของคนขับแท็กซี่ เพื่อให้ได้สื่อที่มีความหลากหลาย ทันสมัย ในการส่งเสริมการเรียนรู้ของคนขับแท็กซี่

3.5 ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาแอปพลิเคชันสำหรับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษหรือภาษาอื่น ๆ สำหรับผู้ประกอบการอาชีพอื่น ๆ ที่มีความจำเป็นต้องใช้ภาษาในการสื่อสารกับชาวต่างชาติ

เอกสารอ้างอิง

- นิโลบล แหกาวี. (2553). *อุปสรรคและปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษของคนขับรถแท็กซี่และรถตุ๊กตุ๊กในเขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ปิยะดา จุลวรรณา. (2553). *การพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพ ตามแนวคิดการศึกษาแบบใช้พื้นที่เป็นฐานและแนวคิดการเรียนรู้จากประสบการณ์ สำหรับผู้ประกอบการอาชีพขับรถแท็กซี่ในกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์. (2558). *มาตรฐานแอปพลิเคชันภาครัฐสำหรับอุปกรณ์เคลื่อนที่*. กรุงเทพฯ: พี. เอ็ม. มีเดีย พรินท์.
- Aiken, L.R. (1978). *Later Life*. Philadelphia: W.A. Saunders Company.
- Cook, V. (2001). *Using the First Language in the Classroom*. Retrieved 5 July 2018, from <http://www.viviancook.uk/Writings/Papers/L1inClass.htm>
- Dunn, R. & Dunn, K. (1998). *Practical Approach to Individualizing Staff Development for Adult*. Westport: Praeger Publishers.
- Ellis, R. (1994). *The Study of Second Language Acquisition*. Oxford: Oxford University Press.
- Gardner, D. & Miller, L. (1999). *Establishing Self-Access: From Theory to Practice*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Hutchinson, T. and Waters, A. (1994). *English for Specific Purposes*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Hwang, W.Y. et al. (2015). *Evaluating listening and speaking skills in a mobile game-Based learning environment with situational contexts*. Retrieved 12 December 2015, from www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/09588221.2015.1016438
- Knowles, M. S. (1978). *The Adult Learner: A Neglected Species*. (2nd ed). Houston: Gulf Publishing Company.
- Malamed, C. (2009). *Characteristics of Adult Learner*. Retrieved 10 July 2018, from <http://thelearningcoach.com/learning/characteristics-of-adult-learners/>
- Sheerin, S. (1989). *Self-Access*. Oxford: Oxford University Press.
- Tomlinson, B. (1998). Access-self material. In Tomlinson, B. (Ed.). *Materials Development In Language Teaching* Cambridge: Cambridge University Press.

References

- Electronic Government Agency. (2015). *Government Mobile Application Standard*.
Bangkok: P.M. Media Print.
- Nilobon Heakawee. (2010). *Barriers and Problems in English Language Usage among
Taxi and Tuk-Tuk Drivers in Bangkok*. Master of Art Dissertation, Thammasat
University.
- Piyada Junwanna. (2010). *Development of a non-formal education program to
enhance Vocational English skill based on place-based education and
experiential learning Approach for taxi drivers in Bangkok metropolis*.
Doctoral Dissertation, Chulalongkorn University.